

περιστερῶν ὑπηρεσίαν· ὑπὸ τὸ ῥάμφος τῶν ῥωμηντικῶν
αὐτῶν ἀγγέλλων θὰ δισχίζῃσι τὸ κυανοῦν τὰ αἰσθη-
ματικὰ ῥήματα τοῦ Χεσμέ.

* Ἐπὺνῃλθεν ἐκ Κερκελληνίης ὁ χαϊδεμένος τοῦ Ἀθηναίου δημοσίου συνεργάτης μας BOBB καὶ ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς Τετάρτης ἄρχειται κελιδῶν.

Εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν φάλαγγα τῶν συντακτῶν τοῦ
 «Μὴ Χάνεσαι» προστεθῇ καὶ εἰς Παλῆανθρωπος, τοῦ
 ὁποῦ τοῦ ἡ Νεκρολογία ἀντιτάξεν ὅλην τὴν Ἀθῆνα εἰς τὸ
 βυζύλαιον τῶν γελῶτων, τὸ αὐτὸ δὲ ἐλπίζομεν ἀποτέ-
 λεσμα καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σφίγγομεν
 τὴν χεῖρα τοῦ Παλῆανθρώπου καί.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Κουμουρδοῦρος πρὸς Ξέρου.

Ἀγαπητέ μου Στέρνε, σ' ἐμβάλλω εἰς τὴν πάγκκ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐπὶ χιλιάδες φράγκκ,
καὶ πρόσθετε, παρκαλλῶ, ὀλίγα νὰ ξεδεύης,
κι' ἀμάρξῃ, δῶρκ, φργητὰ καὶ λοῦσκα μὴ γυρεύης.
Ἦρχνε καὶ σὺ ὡσάν Ῥωμῆς κενένα Κρούπ κανόνι,
καὶ ἄφινε 'στὰ γεύματα καὶ ἄλλος νὰ πληρώνη.
Τὸ νὰ χορταίνης χάρισμα εἶν' ὁ σκοπὸς τοῦ βίου,
καὶ μένω μ' ἄλλο ὄνομα—**ΑΔΕΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.**

Ξένος πρὸς Κουμουνοῦρον.

Σεβαστέ μοι Δημητρίου, με τὸ μάτι σὰν γαρίδα
ἐπερίμενα τὰ φράγγα, μὰ πεντάρη καὶ δὲν εἶδα.
Ἀλλ' ὅς ἦναι, τὰ προσμένω μ' ἀνοικτὸ μὰ πῆχυστόμω,
καὶ πιστεύω νὰ τὰ λάβω. . . Περὶ γὰρ εἴπατε ἀκόμω
ἕνα μιλιοῦνι λίρκις εἰς τὰ χέρια μου νὰ δώσῃ
ν' ἀγοράσω τὰ τσιφλίκια, κι' ὅμω πῶ κι' αὐτὸ τελεωῶσῃ,
θὰ σᾶς ἔλθω ὅσας Ἀθήνας μὲ τὰ Γιάννινα ὅτ' ἔχει. . .
Τεῖναι ἕνα μιλιοῦνι ἐμπροστὰ σὲ τόσῃ μέρη;
Μὴν τὸ σκέπτεσθε καθόλου. . . ἀλλ' ἐν τούτοις, σεβαστέ μου,
σεῖς μὴν πκύετε οὐτ' ὥρα τὴν ἀντάρη τοῦ πολέμου.
Ἔως ὅτου τὰ τσιφλίκια ἀγοράσω ἐδῶ πέρα,
ἀρματόνεσθε μὲ λύσσω ὅτ' ἡν Ἀθήνα νύκτα ἕμερα,

— Νὰ ὁ κύριος βοηθῇ, τὰ πῆρε ἀπὸ τὰ προχθὲς, καὶ τὰ φύλαξε.

Ὁ βοηθὸς πρὸς τὸν Ὑπαστυνόμον.

— Τῆχουν ρίξει καὶ κάτω στὸ κατώγι οἱ κλη-ῆρες καὶ ψόφησαν ὅλα ἀπὸ τὴν πείνα.

Ὁ Ὑπαστυνόμος πρὸς τὸν ἕτερον λωποδύτην ἐν ἀ-
γανγκτήσει.

— Καὶ σὺ βοέ ;

— Ἐμένα... ὁ ἀπ' αὐτός... μοῦ εἶχε δώσει ἓνα ρωλόγι χρυσὸ νὰ τὸ ἐνεχυρίσω στὸν Διὰγγελη... καὶ ἔτυχε νὰ συμπίσῃ νὰ τὸ ἔχω ἀπάνω μου καὶ διέδωκαν οἱ κλητῆρες πῶς τάχῃ τὸ εἶχαν κατὰχρηστικῶς ἔνεκ... καὶ ἔτσι ἐλήφθη παρ' αὐτῶν. Ἐνῶ ἐγὼ ἐφυλακίσθην.

Ὁ βοηθὸς ἐν βίᾳ πρὸς τὸν Ἰπαστυνόμον.

== Νxί . . . xι εὐρέθη ὁ ἰδιοκτῆτης . . . ἔνxε xῆποιοx

ἔσθε βελκόνεσθε· στὸ Ζήτω καὶ ἀνέχεστε βουκέταις,
καὶ ὅλο φέρνετε κακόν· καὶ τορπίλλ καὶ μπαγιονέταις·
στείλτε τὸ μίλιον τῶν λιρῶν κατεσπυσμένως,
καὶ θὰ μένω καὶ ὡς πάντα ἰδικός σας—ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ.

Κοιμουνδοῦρος πρὸς Ξένον.

Ἀγκηπτε μου Στέρφνε, τί εἶν' αὐτά ποῦ εἶδα
 ἑστὸ τελευταῖο γράμμα σου; μὴ σοῦ τριψέ ἡ βίδα;
 ἢ μήπως, φίλε μου, καὶ σὺ γιὰ τὸν Ῥοσχίλδ μ' ἐπῆρες;
 καὶ νὰ σοῦ στείλω μοῦ ζητῶ; χίλιες χιλιάδες λίρες;
 Κι' ἂν ὅλη τὴν Ἑλλάδα μου πουλήτω ὅσα ὅσα,
 καὶ πουληθῶ κι' ἐγὼ μὲζι, ἔμπορῶ νὰ εὕρω τόσα;
 Ἄ! Στέρφνε ἀγκηπτε, διάκριτε κομμάτι·
 κι' ἂν δίχως χρέηματα ἔμπορῶς νὰ κατὰφέρῃς κἄτι,
 πάει κελὰ, εἰδὲ ἀλλοιῶς φασκέλωσ' τὰ καὶ ἔλα,
 γιὰτι τὸ νὰ ξοδεύεσθαι θορρῶ πῶς εἶναι τρέλλα.
 Πρέπει καθεὶς νὰ σκέπτεται καὶ γιὰ τὸν ἑαυτοῦ,
 καὶ μένω μ' ἄλλο ἔνοου—**ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.**

Ξέρως πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Σεβοστέ μοι Πανηγιώτου, σεῖ; θὰ ἔχετε τὸ κρίμα. -
τώρα ὅπου εὐρισκόμουν εἰς τὸ ὕστερό μου βῆμα
μὲ ἐκόψατε ὅτῃ μέσῃ καὶ πηγαινῶ σὰν χελῶνα
καὶ ἐγὼ σὴ; εἶπα Βίσμαρκ καὶ Κροὺρ καὶ Πλμεστσῶνα,

Γεώργιος Φουρσής... καὶ περὶ αὐτό.. ὑπάρχει καὶ ποικιλικὸ ἀέλιστη.

Ὁ Ὑπερσυνόμοις κατὰ κράτος καὶ φουρλισμένος.

— Φουρτῆς εἶπες; Μὴ αὐτὸς ἦτο γνωστός μου καὶ ἀπέ-
θινε πρὸ μηνῶν.

— Τέλος πάντων Φουρτῆς ἦτο, τώρα αὐτὸς ἦτο, ἄλλος ἦτο, τέλος πάντων Φουρτῆς ἦτο. Ἐνν τέτοιον προῆγα.

Ὁ Ὑπαστυνόμος πρὸς τὰ τσχαπίνια.

— Κρεμισθήτε, νὰ μὴ σὰς βλέπουν τὰ μάτια μου...
Ἀμωλύστέ τους.

Τὸ τσακπίνι πρὸς τὸν ἀρχικλητῆρα ἐν τῇ αὐλῇ.

— Τὸ κκπέλλο μου . . .

— Καπέλλο; Νέος ἀρχίσω στῆς κλωτσκις, νὰ ἰδῇς κα-
πέλο. Κρεανίσου!

Ὁ Ὑπαστυνόμος πρὸς τὸν βοηθό.

— Για να σου πω, κύριε Μπίρπο. Σε 'κείνη 'κεῖ χάτω

γιατί εἶχα τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ στείλετε τῆς λίρας,
 καὶ ἐσεῖς μὲ περγελᾶτε, καὶ μοῦ φέρνετ' ὅλο γύρις.
 Δίχως χρήματα σὰς λέγω πῶς ποτὲ δὲν εἰμπορεῖτε
 Καθούρ, Πάλμεστρον, ἢ Βίσμαρκ τῆς Ἑλλάδος νὰ γενῆτε.
 Ἄν μοῦ στείλετε τῆς λίρας, εἴθε πρῶτος διπλωμάτης,
 ἄλλοιῶς μένετε γιὰ πάντα ἕως πρόστυχος Μανιάντης.
 Αὐτὰ, φίλε Πανχυιώτου, σὰς τὰ λέγω θυμωμένος,
 καὶ χωρὶς νὰ σὰς προσβάλλω, ὁ δικός σας — ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

Ἀγαπητέ μου Στέφανε, παρὰδες ἄς μὴ δίνω,
 καὶ Βίσμαρκ, Πάλμεστρον, Καθούρ ποτὲ μοῦ ἄς μὴ γίνω.
 Ἄν ὅμως σὺ ἐπιθυμῆς πολὺ ψηλὰ ν' ἀνέβῃς,
 ἐξόδευσέ με εὐθύθερα, χωρὶς νὰ μοῦ γυρεύῃς.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

Ἐξήντα δύο καὶ τέσσαρα, πενήντα τρία καὶ ἑξήντα,
 ἐκόντευ' ὁ Κισλάρκας προχθὲς νὰ μοῦ τῆς βρέξῃ,
 τριάντα πέντε καὶ ἑκατὸ, ὀγδόντα καὶ ἑπτὰ,
 γιατί καὶ πάλι γύρευε μπαξίσια καὶ λαπτὰ.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

(Κρυπτογραφικόν.)

Ἐννέκ, δέκα, ἑνδεκ, καὶ εἴκοσι χιλιάδες,
 ἀπὸ ἐμένε Στέφανε, μὴν κερτερῆς παρὰδες,
 ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ ἑκατὸ καὶ ὀγδόντα,
 καὶ εἰς τὴν πόρτα τοῦ κουροῦ ὅσῳ καὶ ἂν θέλῃς βρόντα.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Ἐνάμισυ, ὀκτώμισυ, παρὰ ὀκτὼ σαράντα,
 τὸν ναῦλό μου γιὰ τὸ θεὸ ἀμέσως νὰ γυρίσω,
 χίλιες χιλιάδες, δύομισυ, παρὰ ἐννιά τριάντα,
 ἢ καὶ τὸν Σούγκρα στείλετε ἐδῶ νὰ τὸν πουλήσω.

Κουμουνδοῦρος πρὸς Ξένου.

(Κρυπτογραφικόν.)

Δύο καὶ δύο τέσσαρα, ἐξήμισυ χιλιάδες,

τὴν μπυραρία, ξέρεις ποῖα σοῦ λέγω, εἶνε καὶ νεοφερ-
 μένες μπυραδόρες. Ἔχε τὸν νοῦν σου, ἀπόψε θὰ συμβῇ
 ἕνα κυγαδάκι... εἶμαι καλὰ πληροφορημένος... μπὰς
 τὴν ἀστυνομία... κλεῖτ' τὴν μπυραρία... τράβα μία
 καταγγελία τοῦ διευθυντοῦ, κουβάλησε μέσα τῆς πα-
 στριαῖς ὅλας...

— Κατάλαβα... Μείνε ἡσυχος.

— Καὶ ἕνα ἄλλο... Ἐκεῖνον τὸν μπικλάκη ἐκεῖ στὸ στε-
 νὸ, κοντὰ στὴ γειτονιά μου, ἐκεῖνον τὸν τσανκαμπέτι ποῦ
 λέγω... Ξέρεις. Ἔχει ἀπ' ἐξω σωρὸ σκουπίδια, βρε-
 λικ, ... ἂν δὲν ἔχη, εἶχε, τὰ εἶδα τέλος ἐγὼ χθές,
 προχθὲς, τέλες πάντων πρὸ 7 ἡμερῶν... Πάρε δύο κλη-
 τήρας... πιστοποιήσε πῶς εἶδατε ὅλα αὐτὰ... στρύ-
 μωζε μία καταγγελία σκουπιδιῶν... καὶ ἂν μουρμου-
 ρίσῃ κάθητὲ τὸν μέτα στὸ φρέσκο καὶ τράβα τοῦ μία

σοῦ ἔγραψα πῶς δὲν μπορῶ πεντάρη νὰ σοῦ στείλω,
 δέκα καὶ δέκα εἴκοσι καὶ δέκα μυριάδες,
 καὶ πάψε τῆς μουρμούρις σου, γιὰ νὰ μὴ φῆς καὶ ξύλο.

Ξένος πρὸς Κουμουνδοῦρον.

Δὲν φθάνει, Μιζοπάρθενε, ποῦ δίχως μεντζισόλα
 ἐμείνῃς τὰ παπούτσι μου, μὲ φοβερίζεις καὶ ὅλα;
 Παρκακλῶ τὰ λόγια σου νὰ ἦναι μετρημένα,
 καὶ ξέρεις ὅτι δὲν περνοῦν φοβέραις εἰς ἐμένα.
 Ἦθ' ἂν μοῦ δώσῃς τὸν παρὰ ποῦ ζῶδεψα ὡς τώρα,
 ἢ ὅλα σου τὰ γράμματα τὰ βγάξω εἰς τὸ φόρα.
 Θὰ δανεισθῶ τὸν ναῦλό μου καὶ θάλλω ἴσῃ Ἀθήνα,
 καὶ ἢ μοῦ δίνεις τὸν παρὰ, ἢ γίνεσαι τζορτζίνα.
 Περίμενέ με καὶ ἔρθω, καὶ ὑπογεγραμμένος
 μένω χωρὶς ὑπόληψι ἴστα μούτσονά σου. — ΞΕΝΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

(Γὸ ἡμερολόγιον εἰς τὸ προσεχές.)

SOURIS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΑ. Παρκαπονεῖσθε κατὰ τῆς ἀκριβοῦς τῶν
 γρησάντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας κοινῶν ὥρολογίων,
 ἀκούσατε ὅμως καὶ ὁ ἰδιός μας χρόνος πῶς μετρεῖται.

Ἔχομεν τέσσαρα ὥρολογια, δύο ἐπὶ τῶν κωδωνο-
 στασίων τῆς Μητροπόλεως, ἐν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου
 τοῦ Παντοκράτορος (δῶρον Σωτᾶνης Γερούτης) καὶ ἐν
 ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς Νέας Ἀγορᾶς μας. Βεβαίως ἐπὶ
 τῶν δύο ἀδελφῶν κωδωνοστασίων τῆς Μητροπόλεως ἦσαν
 περιττὰ δύο ὥρολογια, διὸ τὸ ἐν εἰναι εἰκονικὸν δεικνύον
 διὰ χρόνους 12 παρὰ 1/4, χρησιμεύει ὅμως ὡς σκοπὸς δι-
 φέρων ὡς ἐξῆς εὐρυλογίων τοῦ λαοῦ.

Τί χρειάζονται τὰ δύο ὥρολογια μαζῇ;

Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τὴν ὥρα δύο μαζῇ ἄν-
 θρωποι.

καταγγελία ἐπὶ ἀντιστάσει ἐναντίον τῆς ἀρχῆς... Καὶ
 ἂν θελήσῃ τάχα νὰ σὰς πῇ τίποτα, ὅτι τάχα ἐγὼ σὰς
 ἐβόλα... Κύτρε ἐκεῖ, ἄς μοῦ σβύσῃ καὶ βερσεδικά
 καὶ τότε ἀπῆλθέ τον νὰ πῇ στὸ διάβολο.

— Ἀπ' αὐτὰ, ἐννοιά σου καὶ θὰ ἰδῇς τί ράτσα εἶμαι.

— Πάει καλὰ... Ἄ καὶ ἀκόμη ἕνα ἄλλο. Ἐκεῖνον τὸν
 κρεωπώλη στὴ γωνία, πᾶρα κατὰ δεξιά... ψόφησέ μου
 τον... Πρόστιμο στὸ πρόστιμο. Κ' ἂν τὸν μπλέξῃς
 τίποτα ἀρνηκῆδες, κάνα πρακτικὸ ὅ,τι ἦτο βυζαντινικὸν
 ἐκ τῶν ἀπαγορευμένων καὶ... τέλος πάντων ἐξοφάνισέ
 τα κατὰ τὸν νόμον... καὶ στείλε καὶ δύο σπῆτι μου. Ἄ
 πρὸς τούτοις, τὸ κρεωπωλεῖον τοῦ Βάγκου μένει ἀργὰ
 ἀνοικτό... κλεῖται. Στὴν μπυραρία τοῦ Μπάμ-Μπούμ
 στείλε ἕνα κλητῆρα νὰ μὲνῃ ἐκεῖ νὰ μὴ κάμουν τῶν
 ἀνθρώπων οἱ μεθυσμένοι τίποτε στραπάτσκα... Εἶναι